

[Alfred Jensen.]

givet de pågældende områder, erhvervslivets folk, kommunerne og de arbejdsløse det, som man havde ønsket, og som vel også mange havde ventet? Jeg tror, vi er nødt til at fastslå, at det har det ikke gjort.

Det er stort set gået med det som med erhvervsudvalgene rundt omkring i kommunerne. De har nedsat sig som særlige sagkyndige og er særligt interesseret i at fremme byernes erhvervsliv, men der er praktisk talt ikke kommet noget ud deraf, ja, der er endda områder, hvor det, til trods for at man har sådanne erhvervsudvalg, er gået tilbage for erhvervslivet og dermed beskæftigelsen; det gælder således en by som Slagelse. Andre steder, hvor problemet om nye virksomheder, nye beskæftigelsesmuligheder har rejst sig, har man syslet med det, afholdt rundbordskonferencer, modtaget planer og forslag med velvilje, nedsat initiativkomiteer, opkrævet kontingenter og indrettet kontorer med sekretærer. Men hvad er der reelt blevet ud af det? Er man nået til at skaffe arbejde i betragtelig grad? Nej, det er man ikke, det er blevet ved planer, ved diskussioner og store avisartikler, godt med reklame og udsendelser i radioen. Det er ikke så mærkeligt, at de arbejdsløse siger, som det hedder med et gammelt ord: „Meget skrig og lidt uld“.

Spørgsmålet er så, om det forslag, der her er fremsat ud fra de ædleste motiver og med de bedste hensigter, evner at løse de problemer, vi står over for. Jeg tror det ikke. Jeg tror ikke, forslaget vil evne at vende strømmen, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, så der bliver stillet flere midler til rådighed og i tilstrækkeligt omfang for industri og erhvervsliv i de afsides liggende områder. Jeg tror ikke, at det private erhvervsliv med en så beskeden saltvandsindsprøjtning, som der her er tale om, vil være i stand til at løse de opgaver, der her står for at skulle løses.

Det, der skal til, er faktisk, at man fastslår, hvilke erhvervsvirksomheder der skal placeres i de pågældende områder, f. eks. at der i Jylland skal være en sukkerfabrik, et olieraffineri, at der bygges virksomheder, som kan udnytte de naturlige forekomster, at man også tager fat på

en del af de opgaver, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævnte, deriblandt landvindingsarbejder, men at man først og fremmest er opmærksom på forbedringen af de trafikale forhold, for uden noget sådant vil det være håbløst at tale om placering af industrielle virksomheder i disse områder.

Det er klart, at hvis disse problemer skal løses, må der lægges en sådan plan, og så må man sætte ind for, at virksomhederne bliver en realitet. Derfor kræves det, at staten laver planen, men også sætter ind for, at virksomhederne kommer til verden. Staten må sikre de nødvendige virksomheders bygning og igangsættelse. Man er allerede inde på, at der skal stilles penge til rådighed, men så må man også skaffe det, der er fornødent. Hvis man ikke gør det, og hvis ikke staten i det hele taget i højere grad støtter industri og erhvervsliv i disse områder med fremme af beskæftigelsen for øje, får man intet ud deraf.

Hvis man skal gøre sig håb om at øge beskæftigelse og produktivitet her, er det ganske klart, at man også må have opmærksomheden henvendt på afsætningen af det, der produceres. Hertil kræves naturligvis også statens indsats, og vi har så ofte talt for, at man skulle føre en mere aktiv handelspolitik og stræbe efter at opdyrke andre markeder, samt at man bliver nødt til at sikre, at det, der produceres her i landet og kan forbruges her, også bliver forbrugt her og ikke fortrænges af produkter, der kommer udefra. Hvis man virkelig vil sætte ind for at udvikle industrien og fremme beskæftigelsen i disse områder, bliver man nødt til at ty til sådanne foranstaltninger; det andet er ikke tilstrækkeligt.

Jeg vil ikke med disse bemærkninger have sagt, at vi er uvenligt indstillet over for det foreliggende lovforslag. Det er vi ikke, men vi anmoder om, at man tager disse vore synspunkter med under overvejelse, når man skal se på forslaget i udvalget, og vi håber, man vil gøre forslaget bedre og yde en større håndsrekning til dem, der forsøger at få udviklet industrien i de pågældende områder. Som forslaget er nu, frygter vi, at det vil få alt, alt for ringe betydning.